

ความรู้เกี่ยวกับศาสนา

อิสลาม

นางโชติรส โสมภีร์
นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ

ประวัติความเป็นมาของศาสนาอิสลาม

“อิสลาม” เป็นคำภาษาอาหรับ แปลว่า การยอมจำนน การปฏิบัติ ตาม และการนอบน้อม เมื่อนำคำว่า **อิสลาม** มาเป็นชื่อของศาสนาจึง มีความหมายว่า เป็นศาสนาแห่งการยอมนอบน้อม จำนนต่อพระเจ้า คือ **อัลลอฮ์** อิสลามเป็นศาสนาสุดท้ายที่ถูกประทางลงมาจากชั้นฟ้า ด้วยความพอพระทัยของอัลลอฮ์ที่จะมอบให้แก่มวลมนุษยชาติ พระองค์ทรงส่งท่านศาสดามุฮัมมัด บุตร อับดุลลอฮ์ มา นำทางมนุษย์ และญิน เพื่อให้ความเอเกะแต่พระองค์ในการเป็นพระผู้อภิบาลและ การเป็นพระเจ้า พร้อมทั้งยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ด้วยความ พอใจและสมัครใจ ปฏิบัติตามคำบัญชาใช้ของพระองค์และออกห่างไกลจากคำสั่งห้ามของพระองค์ และพิพากษาความผิดตามที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ พร้อมทั้งยึดมั่นในจริยธรรมอันสูงส่งแห่งอิสลาม โดยการปฏิบัติศาสนกิจตามหลักการอิสลาม ๕ ประการ และหลักศรัทธาอีก ๖ ประการ เพื่อให้เกิดคุณธรรมใน จิตสำนึกอันจะนำมาซึ่งการเกื้อกูลกันในสังคม

“มุสลิม” เป็นคำภาษาอาหรับเช่นกัน หมายถึง ผู้ที่นอบน้อมยอมจำนนต่อข้อบัญญัติ ของอัลลอฮ์นั้นก็หมายถึงผู้ที่ยอมรับนับถือศาสนาอิสลาม

อิสลาม เป็นศาสนาที่ถูกกำหนดมาจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกซึ่งมีพระนามว่า **อัลลอฮ์** ดังนั้น อิสลามจึงเริ่มต้นตั้งแต่มีมนุษย์คนแรกในโลกนี้ คือ อาดัม และในทุกยุคทุกสมัยอัลลอฮ์ได้แต่งตั้ง ศาสนทูตของพระองค์ เพื่อทำหน้าที่สั่งสอนผู้คนให้รู้จักพระเจ้าที่แท้จริง และปฏิบัติตามข้อบัญญัติของ พระองค์ ตามที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน บรรดาศาสนาก่อนหน้าศาสดามุฮัมมัดนั้นยังมีได้เรียกชื่อว่าเป็น ศาสนาอิสลาม จนกระทั่งถึงยุคของศาสดามุฮัมมัด ท่านได้เผยแพร่ข้อบัญญัติจากอัลลอฮ์โดยใช้ชื่อว่า อิสลาม หรือ ศาสนาอิสลาม ดังนั้นผู้คนทั้งหลายจึงมักเข้าใจว่าศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เกิดขึ้นใหม่เมื่อ ๑,๔๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา

อิสลาม เป็นคำสอนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดให้แก่มวลมนุษยชาติในโลกนี้ ไม่ใช่คำสอนที่ถูก กำหนดมาเพื่อเฉพาะกลุ่มชนชาวอาหรับเท่านั้น เพียงแต่ว่าศาสดามุฮัมมัด เป็นชาวอาหรับจึงเริ่มเผยแพร่ จากถิ่นที่อยู่ของท่านและได้ขยายออกสู่ดินแดนต่างๆ ของโลก

อิสลามในประเทศไทย

ศาสนาอิสลามมีจุดเริ่มต้นการเผยแพร่จากคาบสมุทรอาหรับและได้ขยายเข้าสู่ดินแดนต่างๆ ของโลก รวมทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากคาบสมุทรอาหรับผ่านเข้าสู่เปอร์เซียและโดยพ่อค้าจาก คาบสมุทรอาหรับและเปอร์เซียที่นำสินค้าเข้ามาขายยังแหลมมลายู ได้แก่ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย รวมถึงตอนใต้ของประเทศไทย ด้วยอริยาศัยไมตรีที่เป็นมิตร และมีความเคร่งครัดในบัญญัติแห่งอิสลาม ของบรรดาพ่อค้าเหล่านั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้คนที่คบค้าด้วยเกิดความประทับใจและพอใจที่จะเข้ารับนับถือ ศาสนาอิสลาม

ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ อิสลามได้ขยายเข้าสู่ภาคกลางและภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทย โดยการอพยพและย้ายถิ่นฐานของมุสลิม นอกจากนี้ ยังมีมุสลิมชาวต่างชาติที่ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนของไทยด้วย เช่น ชาวเปอร์เซีย เป็นต้น

หลักความเชื่อมั่นและแนวทางของชาวซุนนะห์

หลักความเชื่อมั่นของชาวซุนนะห์ (ซุนนีย์) เป็นหลักการเชื่อมั่นของบรรดาผู้ที่ศรัทธามั่นในอัลลอฮ์ การศรัทธาในพระนามและลักษณะนามของพระองค์ การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะห์ (เทวดา) ของพระองค์ การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของพระองค์ การศรัทธาต่อวันสิ้นโลกและการศรัทธาต่อกำหนดสภาวะทั้งดีและร้ายของพระองค์ การศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับที่พระองค์ทรงตรัสไว้ในพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน

หลักการเชื่อมั่นของชาวซุนนะห์

หลักการเชื่อมั่นของชาวซุนนะห์ หมายถึง เนื้อแท้ของอิสลามคือหลักการเชื่อมั่นหรือหลักการศรัทธาที่ไม่มีนิกาย ไม่มีกลุ่ม ดังนั้น หลักการโดยรวมของชาวซุนนะห์จึงประกอบด้วยสิ่งดังต่อไปนี้

- แหล่งกำเนิดของหลักการเชื่อมั่นคือ พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน แบบฉบับของท่านศาสดามุฮัมมัด และการเห็นพ้องต้องกันของบรรดานักปราชญ์อิสลามในกรณีของบางเรื่องที่ต้องใช้การวินิจฉัย
- ทุกสิ่งที่มีรายงานอยู่ในพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานคือบัญญัติศาสนาของมุสลิมทุกคนและทุกสิ่งที่มีรายงานมาอย่างถูกต้องจากท่านศาสดาคือแบบอย่างของท่านที่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม ถึงแม้ว่าจะมีสายรายงานจากท่านเพียงคนเดียวก็ตาม (หมายถึงสาวกของท่านเพียงคนเดียวที่รายงานคำพูด และการกระทำของท่าน) ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้แจ้งรายละเอียดทั้งหมดของศาสนาไว้เรียบร้อยแล้ว ฉะนั้น ไม่ว่าจะไม่มีใคร มาจากไหน กล่าวอ้างว่า อิสลามยังไม่สมบูรณ์ ถือว่ากล่าวเท็จทั้งสิ้น

นิกายสำคัญในศาสนาอิสลาม

นิกาย ในที่นี้หมายถึง แนวความคิดที่โอนเอียงไปในทางรุนแรงและทำให้ผู้ฝึกฝนจำนวนมิใช่น้อยต้องหันเหออกนอกแนวทางที่ถูกต้องของอิสลาม โดยนิกายเหล่านั้นมีจำนวนมาก และจะนำเสนอเฉพาะนิกายหลักๆ เท่านั้น

สาเหตุหลักที่ทำให้เกิดนิกายในอิสลาม คือ

- การนำหลักปรัชญาจากตะวันตกเข้ามาศึกษา พร้อมทั้งพยายามเจาะประเด็นและค้นคว้าปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องเร้นลับ เช่น ตัวตนและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ รวมถึงเรื่องราวเกี่ยวกับกำหนดสภาวะทั้งดีและร้ายที่พระองค์ทรงใช้ให้เชื่อมั่น และศรัทธาโดยห้ามค้นคว้าหรือวิเคราะห์ในรายละเอียด
- การแย่งชิงตำแหน่งการเป็นผู้นำ (ค่อลีฟะห์) หลังจากท่านศาสดามุฮัมมัดได้เสียชีวิต
- ความเขลาและการหลงใหลในเผ่าพันธุ์ตนเอง
- ไม่มีความเข้าใจในตัวบทย่างถูกต้อง ถึงแม้บางคนจะมีเจตนาดีก็ตาม

- พลังแห่งความอัจฉริยภาพได้เข้าครอบงำจิตใจ
- คนบางกลุ่มเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม แต่แอบแฝงด้วยเจตนาทำลาย

กลุ่มหรือนิกายที่เกิดขึ้นในอิสลาม มีดังนี้

๑. ซิอะห์อิหม่ามียะห์ (อิหม่ามสิบสอง)

ซิอะห์อิหม่ามสิบสองคือ มุสลิมกลุ่มหนึ่งที่อ้างว่า ท่านอาลี (ผู้นำคนที่สี่ของมุสลิมหลังจากท่าน ศาสดามุฮัมมัดเสียชีวิต) เป็นผู้ที่เหมาะสมในการดำรงตำแหน่งค่อลีพะห์หลังจากท่านศาสดาได้เสียชีวิตลง มิใช่ท่านอับบอ์บักร์ ท่านอุมร์และท่านอุสมาน ที่เรียกว่า **อิหม่าม** เนื่องจากคนกลุ่มนี้ถือว่าการดำรงตำแหน่ง อิหม่าม(ผู้นำ)เป็นเรื่องหลักและที่เรียกว่า **สิบสอง** ก็เนื่องจากคนกลุ่มนี้ยึดการเป็นอิหม่ามของคนสิบสอง คน โดยคนที่สิบสองนั้น พวกเขาถือว่าท่านอิมรอนเข้าไปในตำแหน่งหนึ่งที่เมืองซามูรออ์ ประเทศอิรัก นอกจากนี้ คนกลุ่มนี้ยังเป็นปฏิปักษ์ทางความคิดและความเชื่อมั่นอย่างรุนแรงกับบรรดาผู้ที่ยึดมั่นในแนวทางของท่านศาสดามุฮัมมัด คือลัทธิอะฮ์ลุลบัยต์ (ขอพร และความศานติจากอัลลอฮ์ยังมีแต่ท่าน) (ชาวซุนนะห์) และซิอะห์อิหม่ามสิบสองกลุ่มนี้พยายามทำทุกวิถีทางที่จะเผยแพร่และให้ แนวความคิดของตนครอบคลุมโลกอิสลาม

นิกายซิอะห์อิหม่ามสิบสองมีจุดศูนย์กลางการเผยแพร่อยู่ในประเทศอิหร่าน มีจำนวนมิใช่ น้อยในประเทศอิรัก และจำนวนไม่มากนักในปากีสถาน เป็นกลุ่มย่อยในเลบานอน ส่วนในซีเรียมีจำนวน น้อย แต่มีอิทธิพลทางการเมือง เนื่องจากผู้ปกครองประเทศเป็นซิอะห์

ดังกล่าวข้างต้น ยังมีซิอะห์อาศัยอยู่ในเกือบทุกประเทศอาหรับทั้งยี่สิบกว่าประเทศ ใน ประเทศอิสลามบางประเทศที่มีไซอ์อาหรับและอีกหลายประเทศในโลกนี้

๒. อิบาฎียะห์ (เคาะวาริจญ์)

อิบาฎียะห์ เป็นหนึ่งในกลุ่มมุสลิมที่ชื่อ **เคาะวาริจญ์** ที่เรียกว่า **อิบาฎียะห์** เนื่องจากพาดพิงชื่อ ดังกล่าวไปยังผู้ก่อตั้งคือ อับดุลลอฮ์ บิน อิบ้าฏ โดย อิบ้าฏนั้นเป็นชื่อตำบลหนึ่งในเมืองอาริฎจ์จังหวัดยะมา มะห์ ของประเทศซาอุดีอาระเบีย

- นิกายอิบาฎียะห์สามารถก่อตั้งรัฐอิสระขึ้นได้ในรัฐโอมาน และบรรดาอิหม่ามของอิบาฎียะห์ ยังคงปกครองรัฐโอมานมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

- เมืองทางประวัติศาสตร์ของนิกายอิบาฎียะห์ คือ ภูเขาฟูซะห์ ในประเทศลิเบีย ซึ่งเป็นจุด ศูนย์กลางการเผยแพร่ นิกายอิบาฎียะห์

นิกายอิบาฎียะห์ยังคงมีอยู่ในปัจจุบันนี้ ในรัฐโอมาน และมีจำนวนมากในลิเบีย ตูนิเซีย แอลจีเรีย ตอนกลางทะเลทรายทางทิศตะวันตกของทวีปอาฟริกาและในเมืองหนึ่งของประเทศพันซาเนีย

๓. นิกายมัวะตะซียะห์

มัวะอะตะซียะห์ เป็นนิกายหนึ่งในอิสลามที่อาศัยสติปัญญาในการทำความเข้าใจหลักการเชื่อมั่น ของอิสลาม ซึ่งได้รับอิทธิพลความคิดมาจากการนำปรัชญาจากต่างชาติเข้ามาศึกษา จึงทำให้ผู้ยึดถือนิกาย นี้ต้องหลุดออกจากหลักการที่ถูกต้องของอิสลาม

นักวิชาการกลุ่มนี้พยายามอธิบายตัวบทพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานและวจนะท่านศาสดามุฮัมมัดตามความคิดของตนเอง พวกเขาจึงอาศัยการเข้าใจตัวบทด้วยการตีความตามอำเภอใจ

อุดมการณ์สำคัญที่พวกมวะอ์ตะชิละห์ยุคใหม่ยึดถือคือ คำกล่าวอ้างที่ว่า สติปัญญาคือหนึ่งเดียวเท่านั้นที่สามารถเข้าใจถึงแก่นสารแห่งความจริง

๔. ไชติยะห์

ไชติยะห์ เป็นแขนงหนึ่งในนิกายชีอะห์ที่มีหลักการใกล้เคียงกับชาวซุนนะห์มากที่สุด

นิกายไชติยะห์มีจุดแผ่ขยายอยู่ที่ชายฝั่งคอซรอซ ไทลัม ฎ็อบริสถาน และญีลันตะวันออก จนถึงแคว้นอิญาซและทางทิศตะวันตกของอิยิปต์ ปัจจุบันมีจุดศูนย์กลางการแผ่ขยายอยู่ที่ประเทศเยเมน

๕. นิกายอะชาอิเราะห์

อะชาอิเราะห์ เป็นนิกายวิชาชีวะวิทยา ซึ่งเป็นนิกายที่แยกออกมาจากมวะอ์ตะชิละห์ โดยนิกายนี้ใช้สติปัญญาเป็นหลักฐานในการยืนยันเรื่องของศาสนา และมีความสอดคล้องกับแนวทางของชาวซุนนะห์

นิกายนี้ได้รับการเผยแพร่มากขึ้นโดยสถาบันการศึกษาในกรุงแบกแดดและในเมืองโนซาบูร์ (เอเชียกลาง) ได้จัดเป็นหลักสูตรการเรียนการสอนโดยนักวิชาการสายอะชาอิเราะห์ และสถาบันการศึกษาในกรุงแบกแดด ถือเป็นสถาบันอิสลามที่ใหญ่ที่สุด ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นิกายอะชาอิเราะห์ได้รับการแพร่หลายอย่างกว้างขวางในโลกอิสลามปัจจุบัน มีการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาและมหาวิทยาลัย

๖. นิกายมาตุรีติยะห์

มาตุรีติยะห์ เป็นนิกายที่ใช้วาทศิลป์และสติปัญญาในการโต้ตอบและยืนยันหลักการของศาสนาต่อคู่กรณี นิกายมาตุรีติยะห์มีจุดแพร่หลายอยู่ในอินเดียและประเทศข้างเคียง ได้แก่ จีน บังคลาเทศ ปากีสถาน อัฟกานิสถาน นอกจากนี้ยังมีการเผยแพร่ในตุรกี อิตาลี เปอร์เซียและมอรอกโก

ศาสดาและประวัติ

ศาสดาของศาสนาอิสลามมีชื่อว่า **มุฮัมมัด** มุสลิมจะเรียก มุฮัมมัดว่า **นบี** หรือ **ร่อซูล**

คำว่า **นบี** หมายถึง ผู้ได้รับโองการ และข้อบัญญัติต่างๆ จากอัลลอฮ์พระเจ้า

คำว่า **ร่อซูล** หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่นำบัญญัตินั้นออกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นๆ ด้วย

มุฮัมมัด เป็นทั้งนบี(ศาสดา)และร่อซูลท่านสุดท้ายที่ได้นำหลักคำสอนจากอัลลอฮ์มาเผยแพร่แก่มวลมนุษยชาติ และจะไม่มีศาสดาคณใหม่หลังจากมุฮัมมัด อีกแล้ว

ประวัติของมุฮัมมัด (โดยสรุป)

- ท่าน นบีมุฮัมมัด เกิดที่นครมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ในวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือน รอบีอูลเอาวาล (เดือนที่ ๓ ของปฏิทินอาหรับ) ปีช้าง (ค.ศ. ๕๗๑) บิดาของท่านชื่อ अबดุลลอฮ์ และได้เสียชีวิตตั้งแต่ท่านยังอยู่ในครรภ์ของมารดา ส่วนมารดาของท่านชื่อ อามีนะห์ และได้เสียชีวิตลงขณะที่ท่านมีอายุได้ ๖ ขวบ ท่านจึงได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากปู่ของท่านที่ชื่อว่า अबดุลมุฏฏอลิบ และต่อมาก็อยู่ในความอุปการะของลุงที่ชื่อว่าอะบูฏอลิบ โดยในขณะเยาว์วัยนั้นนางฮาสิมะห์ได้เป็นแม่นมของท่าน
- ขณะเยาว์วัยท่านได้ดำรงชีวิตด้วยการเลี้ยงแกะในชนบทชายเมืองมักกะฮ์ เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มท่านได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำกองคาราวานสินค้าของนางคอดีญะห์เดินทางค้าขายระหว่างเมืองต่างๆ และได้นำกำไรมาหาศาลกลับมาให้นางคอดีญะห์ จนได้รับฉายาว่า อัลอามีน ซึ่งแปลว่า ผู้ซื่อสัตย์
- ขณะเยาว์วัยท่านได้ดำรงชีวิตด้วยการเลี้ยงแกะในชนบทชายเมืองมักกะฮ์ เมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มท่านได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำกองคาราวานสินค้าของนางคอดีญะห์เดินทางค้าขายระหว่างเมืองต่างๆ และได้นำกำไรมาหาศาลกลับมาให้นางคอดีญะห์ จนได้รับฉายาว่า อัลอามีน ซึ่งแปลว่า ผู้ซื่อสัตย์
- เมื่ออายุครบ ๒๕ ปี ท่านได้แต่งงานกับนางคอดีญะห์ ซึ่งในขณะนั้นนางเป็นหญิงหม้ายอายุ ๔๐ ปี
- เมื่อท่านอายุได้ ๔๐ ปี อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็น นบีและร่อซูล เพื่อรับข้อบัญญัติจากพระองค์และนำคำสอนของบัญญัติต่างๆ มาเผยแพร่ ในช่วงเริ่มแรกของการเผยแพร่นำคำสอนอิสลามนั้น

ท่านได้รับการต่อต้านและถูกทำร้ายอย่างหนักจากชาวกูเรชในนครมักกะห์ จึงทำให้มีผู้ยอมรับและศรัทธาในคำสอนที่ท่านนำมาเผยแพร่ไม่มากนัก โดยท่านได้เผยแพร่คำสอนอิสลามที่นครมักกะห์เป็นเวลา ๑๓ ปี และไม่สามารถทนต่อการทำร้ายของชาวกูเรชได้ ท่านจึงใช้ให้ผู้ศรัทธาอพยพไปยังนครมะดีนะห์ และตัวท่านได้อพยพตามไปในภายหลัง ท่านได้ทำการเผยแพร่อิสลามที่นครมะดีนะห์เป็นเวลา ๑๐ ปี ณ นครมะดีนะห์ทำให้อิสลามสามารถแผ่ขยายออกไปสู่ดินแดนห่างไกลนอกคาบสมุทรอาหรับ ดังกล่าวรวมเวลาในการเผยแพร่คำสอนอิสลามของท่านทั้งสิ้น ๒๓ ปี และท่านได้เสียชีวิตที่นครมะดีนะห์ ในวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนรอบีอุลเอาวัล ฮ.ศ. ๑๑ ตรงกับวันที่ ๑๑ มิถุนายน ค.ศ. ๖๓๒ (พ.ศ. ๑๑๗๖) รวมอายุได้ ๖๓ ปีและศพของท่านถูกฝังอยู่ ณ นครมะดีนะห์ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

หลักคำสอน

หลักการศรัทธาหรือหลักการอิหม่านในศาสนาอิสลามมี ๖ ประการ คือ

๑. การศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียว ซึ่งจำเป็นที่บุคคลจะต้องกล่าวยืนยันด้วยถ้อยคำที่เชื่อมั่นด้วยหัวใจ และแสดงออกถึงการศรัทธาของเขาด้วยการปฏิบัติความดี และละเว้นความชั่ว

๒. การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะห์ หมายความว่า มุสลิมจะต้องศรัทธาว่า อัลลอฮ์ทรงมีป่าวประเภทหนึ่ง เรียกว่า มะลาอิกะห์ พวกเขาถูกบังเกิดจากรัศมี ไม่มีผู้ใดรู้ถึงจำนวนที่แท้จริงของพวกเขา นอกจากอัลลอฮ์ พวกเขาไม่กิน ไม่ดื่ม ไม่หลับ ไม่นอน ไม่มีบุตร และจะปฏิบัติทุกสิ่งตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญชาไว้

๓. การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ ที่ถูกกล่าวไว้ในกรูอาน อาทิ เตาเรออต อินญีล (ไบเบิล) และกรูอาน เป็นต้น) โดยมุสลิมทุกคนจะต้องศรัทธาว่า อัลลอฮ์เป็นผู้ประทานคัมภีร์เหล่านั้นมายังศาสนทูตของพระองค์เพื่อนำไปสั่งสอนแก่ประชาชนชาติของตน และอัลกรูอานเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายที่พระองค์ทรงประทานแก่ท่านศาสดามุฮัมมัดเพื่อเป็นทางนำแก่มวลมนุษยชาติ

๔. การศรัทธาต่อบรรดานบีและร่อซูล มุสลิมจะต้องเชื่อมั่นว่า อัลลอฮ์ได้ส่ง

ร่อซูล (ศาสนทูต) มาเพื่อประกาศเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ บรรดาร่อซูลทั้งหลายจะทำหน้าที่ตามที่ได้รับบัญชาโดยครบถ้วน ด้วยการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์โดยมิได้ปิดบังแม้แต่ผู้น้อย บรรดานบี และร่อซูลมีจำนวนเท่าใดนั้นไม่มีผู้ใดรู้นอกจากอัลลอฮ์ แต่ที่ปรากฏอยู่ในอัลกรูอานมีทั้งหมด ๒๕ ท่าน ได้แก่

๑. อาดัม	๒. อีดริส	๓. นูห์ (โนอา)	๔. ฮูด	๕. ซอและห์
๖. อิบรอฮีม(อิบรอฮาม)	๗. ลูฏ	๘. อิสมาอีล	๙. อิสฮาก	๑๐. ยะฮ์ญูบ
๑๑. ยูซุฟ	๑๒. อัยยูบ	๑๓. ซุอัยบ์	๑๔. มูซา(โมเสส)	๑๕. ฮารูน
๑๖. ซุลกิฟลี	๑๗. ดาอูด	๑๘. สุลัยมาน	๑๙. อิลยาส	๒๐. อัลยะชะอ์
๒๑. ยูनुส	๒๒. ซาการียา	๒๓. ยะหฺยา	๒๔. อีซา (เยซู)	๒๕. มุฮัมมัด

คุณลักษณะสำคัญของบรรดานบี (ศาสดา) และร่อซูล (ศาสนทูต) มี ๔ ประการ ดังนี้

๑. มีสัจจะ
๒. มีความซื่อสัตย์
๓. ทำการประกาศเผยแผร์
๔. มีไหวพริบปฏิภาณ

๕. การศรัทธาต่อวันกียามะห์ มุสลิมจะต้องศรัทธาว่า มนุษย์จะต้องฟื้นคืนชีพใหม่หลังจากที่เขาตายไปแล้ว เพื่ออัลลอฮ์จะทรงสอบสวน และพิพากษาการทำงานที่มนุษย์ปฏิบัติในโลกดุนยานี้ พระองค์จะทรงสอบสวน และตัดสินด้วยความยุติธรรม ผู้ใดประกอบความดี เขาก็จะได้รับการตอบแทนโดยได้ใช้ชีวิตอย่างผาสุกในสวรรค์ และผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาก็จะถูกลงโทษในนรก

๖. การศรัทธาต่อกอฎอ์และกอฎูร์ มุสลิมจะต้องเชื่อมั่นว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดอยู่ในความรอบรู้ และเป็นไปตามพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ถ้าหากว่าพระองค์ไม่ทรงประทรวง เหตุการณ์นั้นก็จะไม่เกิดขึ้น แม้ว่ามนุษย์จะพยายามให้มันเกิดขึ้น

การปฏิบัติตน

การปฏิบัติศาสนกิจอันจะทำให้บุคคลสร้างเสริมและเพิ่มพูนความศรัทธาภายในจิตใจ หลักการปฏิบัติศาสนกิจได้แก่ หลักอิสลามมีทั้งหมด ๕ ประการ คือ

๑. การกล่าวคำปฏิญาณว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์ มุฮัมมัดร่อซูลุลลอฮ์” ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์

ความหมายของคำว่า “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์” คือการยืนยันว่า อัลลอฮ์คือพระเจ้าแห่งสากลโลก พระองค์ทรง เอกะ ไม่มีผู้ใดเป็นภาคีกับพระองค์

และความหมายของคำว่า “มุฮัมมัดร่อซูลุลลอฮ์” คือการยืนยันว่า ท่านนบีมุฮัมมัด เป็นศาสนทูตและบ่าวของอัลลอฮ์ และพระองค์ได้ทรงส่งท่านมา เพื่ออบรมสั่งสอน บอกข่าวดี ตกเตือน และเชิญชวนมนุษย์ทั้งหลายให้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว และท่านเป็นศาสดาของอัลลอฮ์ท่านสุดท้าย

ผู้ใดที่กล่าวคำปฏิญาณและยืนยันว่า อัลลอฮ์เป็นพระเจ้า มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ถือว่าเขาได้เป็นมุสลิมแล้ว และเขามีหน้าที่ต้องปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลใช้ และละเว้นในสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูลห้า

๒. การดำรงละหมาดฟัรฎู (บังคับใช้ให้ปฏิบัติ) ในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง 5 เวลา การละหมาดคือโครงสร้างประการสำคัญของศาสนาอิสลาม ได้แก่

- ๒.๑ ละหมาดซุฮร์ เริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์คล้อยไปทางทิศตะวันตก จนกระทั่งเงาของสิ่งเท่าตัวของมัน
- ๒.๒ ละหมาดอัสร์ เริ่มตั้งแต่เงาของสิ่งเท่าตัวของมัน จนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก
- ๒.๓ ละหมาดมักริบ เริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตก จนกระทั่งหมดแสงแดง

๒.๔ ละหมาดิซาว์ เริ่มตั้งแต่หมดแสงแดงที่ขอบฟ้า จนกระทั่งแสงอรุณแท้จริงปรากฏขึ้น

๒.๕ ละหมาดซุบฮ์ เริ่มตั้งแต่แสงอรุณขึ้น จนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้น

๓. การจ่ายชะกาต สำหรับผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ครบจำนวน และครบรอบปี โดยการจ่ายชะกาตมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ยากจนขัดสน และผู้มีสิทธิ์ในการรับชะกาตคนอื่นๆ

๔. การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน เพื่อปลูกฝังความอดทนและความดีท้ว (ยำเกรง) อัลลอฮ์ให้อยู่ในจิตใจของมุสลิม

๕. การประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ แห่งนครมักกะห์ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบียสำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทางไปได้ อันเป็นการปฏิบัติศาสนกิจร่วมกันของพี่น้องมุสลิมทั่วโลก

หลักเอียะห์ซาน (หลักคุณธรรม)

หลักเอียะห์ซานคือ หลักคุณธรรม แสดงออกด้วยการขัดเกลาจิตใจให้ใสสะอาดผ่องแผ้วปราศจากความโลภ โกรธ หลง และการมัวเมาในกิเลสตัณหา มีจรรยา มารยาทเรียบร้อยงดงาม มีความสำนึกอยู่เสมอว่า อัลลอฮ์ทรงตระหนักถึงสิ่งที่มีอยู่ในหัวใจของเขา และการกระทำของเขาไม่ว่าเขาจะอยู่ ณ ที่ใด ดังที่ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้สอนไว้ ความว่า “เอียะห์ซานคือ ท่านต้องเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ประหนึ่งว่า ท่านมองเห็นพระองค์ ถ้าท่านมองไม่เห็นพระองค์ แท้จริง พระองค์ทรงเห็นท่าน”

ศาสนสถานที่สำคัญ

ศาสนสถานสำคัญที่อิสลามส่งเสริมให้มุสลิมเดินทางไปปฏิบัติศาสนกิจและเยี่ยมเยียนในโลกนี้มีทั้งหมด ๓ แห่งเท่านั้น ได้แก่

มัสยิด ฮารอม ณ นครมักกะห์ ราชอาณาจักร
ซาอุดีอาระเบีย

มัสยิด นบี ณ นครมะดีนะห์ ราชอาณาจักร
ซาอุดีอาระเบีย

มัสยิด อัลอักซอ ณ กรุงเยรูซาเล็ม ประเทศปาเลสไตน์

สำหรับศาสนสถานอื่นๆ ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และปัจจุบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีอีกหลายแห่ง ส่วนในประเทศไทย ได้แก่

๑. มัสยิดศูนย์บริหารกิจการศาสนาอิสลามแห่งชาติ เฉลิมพระเกียรติ

๒. มัสยิดมูลนิธิเพื่อศูนย์กลางอิสลามแห่งประเทศไทย

๓. มัสยิดกลางและมัสยิดในจังหวัดต่างๆ
มัสยิดกลางจังหวัดปัตตานี

๔. มัสยิดทางประวัติศาสตร์ทั่วราชอาณาจักรไทย
มัสยิดกรือเซะ จังหวัดปัตตานี

วันสำคัญทางศาสนา

วันและเดือนที่สำคัญในอิสลาม

เดือนฮารอม

อัลลอฮ์ตรัสไว้ในบท อัดเตาบะห์ โองการที่ ๑๓๖ ความว่า “แท้จริงจำนวนเดือน ณ อัลลอฮ์มี ๑๒ เดือน โดยระบุในคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ในวันที่พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ในจำนวนนี้มี ๔ เดือนต้องห้าม”

ท่านศาสดามุฮัมมัด กล่าวไว้ ความว่า “แท้จริง การเวลานั้นได้หมุนเวียนไปเหมือนกับสภาพของมันในวันที่มีการสร้างฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน ๑ ปีมี ๑๒ เดือน ในจำนวนนี้มี ๔ เดือนที่ต้องห้าม โดยมี ๓ เดือนติดต่อกันคือ เดือนซุลกัอ์ดะห์ ซุลฮิจยะห์และมุฮัรรออม และเดือนรอฎับซึ่งอยู่ระหว่างเดือนญมาตลอาคิเราะห์และเดือนชะอ์บาน” โดย บุคอรีและมุสลิม คำว่า “เดือนต้องห้าม” หมายความว่า ห้ามทำการสู้รบ และห้ามทำการล้างแค้นกันซึ่งมีมาในสมัยญาฮิลียะห์ (ยุคก่อนที่ท่านศาสดามุฮัมมัดจะเผยแพรศาสนา)

เดือนมุฮัรรออม

มุฮัรรออม เป็นเดือนแรกของปฏิทินอิสลาม ส่วนวันที่สำคัญในเดือนนี้ได้แก่ วันอาชูรอคือวันที่ ๑๐ มุฮัรรออม เป็นวันที่ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้ส่งเสริมให้ถือศีลอดและรวมถึงวันที่ ๙ มุฮัรรออม ด้วย

เดือนร่อบิอูลเอาวัล

นักวิชาการต่างมีความเห็นตรงกันว่า ท่านศาสดามุฮัมมัด เกิดในวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนร่อบิอูลเอาวัล ปีช้าง

วันฮิจเราะห์ การกำหนดปีฮิจเราะห์ศักราช ท่านศาสดามุฮัมมัดได้อพยพไปถึงนครมะดีนะห์ในวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนร่อบิอูลเอาวัล ขณะเดียวกันก็ได้มีการคัดเลือกให้เดือนมุฮัรรออมเป็นเดือนแรกของศักราช โดยเหตุนี้จึงทำให้ปีฮิจเราะห์มีมาก่อนการอพยพของท่านศาสดามุฮัมมัดที่แท้จริงเป็นเวลา ๑ เดือน ๑๒ วัน

วันตายของท่านศาสดานบีมุฮัมมัด คือวันจันทร์ที่ ๑๒ เดือนร่อบิอูลเอาวัล ฮ.ศ. ๑๑ ตรงกับวันที่ ๑๑ มิถุนายน ค.ศ. ๖๓๒ (พ.ศ. ๑๑๗๖)

เดือนร่อฎับ

ร่อฎับเป็นเดือนที่ ๗ ของปฏิทินอิสลาม และเป็นเดือนต้องห้ามเดือนเดียวที่อยู่โดดเดี่ยวจากเดือนอื่น และมีการกล่าวไว้ในคืนวันที่ ๒๗ ของเดือนนี้เป็นวันเม็ยะราจของท่านศาสดามุฮัมมัด ซึ่งนักวิชาการโดยท่านอิหม่ามนะวาวีได้กล่าวให้น้ำหนักว่า วันเม็ยะราจของท่านศาสดามุฮัมมัดนั้นเกิดขึ้นในวันที่ ๒๗ ของเดือนร่อบิอูลเอาวัล

เดือนชะอ์บาน

ชะอ์บาน เป็นเดือนที่ ๘ ของปฏิทินอิสลาม สิ่งที่ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้ปฏิบัติโดยเป็นแบบอย่างให้แก่มุสลิมคือการถือศีลอด ซึ่งเป็นสิ่งที่ชอบให้มุสลิมปฏิบัติด้วย

เดือนรอมฎอน

รอมฎอน เป็นเดือนที่ ๙ ของปฏิทินอิสลาม ที่มีมุสลิมทั่วโลกถือศีลอด และในขณะเดียวกันอัลลอฮ์ได้ทรงให้เดือนนี้เป็นเดือนแห่งความประเสริฐ เป็นเดือนแห่งความจำเริญ และเป็นเดือนแห่งการสะสมความดี โดยใน ๑๐ วันสุดท้ายของเดือนรอมฎอน ท่านศาสดาได้สั่งใช้ไว้ว่า **“ท่านทั้งหลายจงแสวงหาคืน อัลก้อดร์ ในคืนคี่ของ ๑๐ คืนสุดท้ายของเดือนรอมฎอน”** อะดิษนำเสนอ โดย บุคอรี จากท่านหญิงอาอิชะห์

เดือนเซาวาล

ความสำคัญของเดือนเซาวาลคือ วันที่หนึ่งของเดือนเป็นวันอีดิลฟิฏร์ วันอีดิในอิสลามมี ๒ วัน คือ วันอีดิลฟิฏร์ และวันอีดิลอัฎฮา วันอีดิลฟิฏร์จะตรงกับวันที่ ๑ ของเดือนเซาวาล และวันอีดิลอัฎฮาจะตรงกับวันที่ ๑๐ ของเดือนซุลฮิจยะห์ วันอีดิทั้งสองนี้ อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้เป็นวันรื่นเริงของมุสลิมการถือศีลอด ๖ วัน ความดีที่ควรปฏิบัติในเดือนเซาวาลอีก ได้แก่ การถือศีลอด ๖ วัน เพราะจะทำให้ได้รับภาคผลเท่ากับการถือศีลอด ๑ ปี

เดือนซุลฮิจยะห์

ซุลฮิจยะห์ เป็นเดือนที่มีความสำคัญ โดยเกี่ยวข้องกับการประกอบพิธีฮัจญ์ และท่านศาสดามุฮัมมัดได้กล่าวว่า **“ไม่มีวันใดๆ ที่ยิ่งใหญ่ ณ อัลลอฮ์ และไม่เป็นที่รักยิ่ง ณ อัลลอฮ์ โดยการปฏิบัติความดีในวันเหล่านั้นยิ่งกว่า ๑๐ วันแรกของเดือนซุลฮิจยะห์ ดังนั้น ท่านทั้งหลายจงกล่าว ตัสเบียะห์ (ซุบฮานัลลอฮ์) ตะห์ลีล (ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์) ตักบิร (อัลลอฮูอักบัร) ให้มากในวันเหล่านั้น”**

การถือศีลอดในวันอารอฟะห์ คือวันที่ ๙ ของเดือนซุลฮิจยะห์ ท่านศาสดามุฮัมมัด กล่าวว่า **“การถือศีลอดในวันอารอฟะห์ แท้จริง ฉันหวังว่า อัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษ (ในความผิด) ๑ ปีก่อนหน้าวันนี้ และ ๑ ปี หลังวันนี้”**

วันอีดิลอัฎฮาและวันตัชริก ท่านศาสดามุฮัมมัด ได้กล่าวถึงความสำคัญของวันอีดิลอัฎฮาและวันตัชริกไว้ว่า เป็นวันที่มีการปฏิบัติอิบาดะห์ (ศาสนกิจ) และเป็นวันรื่นเริงจึงห้ามการถือศีลอดในวันดังกล่าว และท่านได้กล่าวอีกว่า **“วันอารอฟะห์ วันนะหร์ (อีดิลอัฎฮา) และวันตัชริก (๑๑-๑๒-๑๓ ของเดือนซุลฮิจยะห์) เป็นวันรื่นเริงของเรา โอ้ชาวอิสลาม มันเป็นวันแห่งการกิน และการดื่ม”**

ผลานิสงค์ของการถือศีลอดในวันจันทร์และวันพฤหัสบดี ท่านศาสดามุฮัมมัด กล่าวว่า **“การทำงานจะถูกนำเสนอ ณ อัลลอฮ์ ในทุกวันจันทร์และวันพฤหัสบดี ดังนั้น ฉันจึงชอบที่จะให้การทำงานของฉันถูกนำเสนอ โดยที่ฉันถือศีลอด”**

ความสำคัญของวันศุกร์ ท่านศาสดามุฮัมมัด กล่าวว่า “ผู้ใดที่อาบน้ำละหมาด โดยเขาอาบน้ำละหมาดอย่างดี แล้วไปละหมาดญุมอะห์ (วันศุกร์) และฟังคุฏบะห์ (ธรรมกาถา) โดยสงบนิ่ง เขาจะได้รับการอภัยโทษ ระหว่างวันศุกร์นั้นและวันศุกร์ต่อไป และเพิ่มอีก ๓ วัน และผู้ใดที่ลูบคลำเม็ดหิน (ไม่สนใจฟังคุฏบะห์) แท้จริง เขาทำให้ผลบุญในการละหมาดวันศุกร์เป็นโมฆะ” บันทึกโดยมุสลิม

เดือนในปฏิทินอิสลามทั้ง ๑๒ เดือน ได้แก่

๑. มุฮัรรอม	๒. ซอฟัร	๓. รอบีอุลเอาวาล	๔. รอบีอุลอาคิร
๕. ญมาดัลเอาวัล	๖. ญมาดัลอาคิร	๗. รอญับ	๘. ชะฮ์บาน
๙. รอฆอฏอน	๑๐. เซาวาล	๑๑. ชุลเกาะดะห์	๑๒. ชุลฮิจยะห์

บรรณานุกรม

_____. กรมการศาสนา. เข้าถึงได้จาก : http://www.dra.go.th/ewtadmin/ewt/dra_buddha/main.php?filename=index_islam